

[Formanden.]

spørgeren og vil i overensstemmelse med forretningsordenens regler blive optaget i tidenden (se nedenfor).

I skrivelse af dags dato har folketingsmand Horn på folketingsmand Chr. Hougaards vegne meddelt, at denne på grund af sygdom ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 1 måned, hvorfor han anmoder om, at der bevilges Chr. Hougaard orlov, og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Økonomiminister *Henry Grünbaums* svar (20. april 1965).

I anledning af det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede spørgsmål (sp. 4606) kan jeg oplyse, at det statistiske departement har udarbejdet et hæfte i serien Statistiske Meddelelser om „Folketingsvalget den 22. september 1964“, og at dette foreligger i korrektur. Indholdet af hæftet er udvidet noget i forhold til tidligere publikationer af denne art, idet departementet har ønsket at foretage en særlig undersøgelse, for så vidt angår de personlige stemmer. Dette ret tidkrævende arbejde i forbindelse med de stigende vanskeligheder, der har gjort sig gældende i de sidste år med hensyn til hurtig trykning af arbejder indeholdende meget tabelstof, vil bevirke, at hæftet udkommer noget senere — antagelig i juni måned — end hæftet vedrørende valget i november 1960, der udkom den 9. maj 1961.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om afgift ved ejerskifte af brugte motorkøretøjer,

forslag til lov om ændringer i toldloven,

forslag til lov om ændring i lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v.,

forslag til lov om midlertidig forhøjelse af afgift af gevinster i klasselotteriet, gevinster ved lotterispil m. v. samt tipning og

forslag til lov om udstedelse af statspræmieobligationer.

Baggrunden for, at disse lovforslag frem-

sættes nu, er velkendt. Regeringen finder det rigtigt, at der for finansåret 1965-66 tilvejebringes et kasseoverskud på mindst 1.200 mill. kr., og dette er der på finansloven givet udtryk for derved, at der på § 1 er opført en konto betegnet „Merindtægt ved forventet ny afgiftslovgivning m. v.: 650 mill. kr.“

Det har hele tiden været forudsat, at hovedparten af dette beløb skulle tilvejebringes gennem indførelse af en merværdi-afgift på 10 pct. Kan denne vedtages så betids, at den kan træde i kraft 1. januar 1966, vil der efter de foreliggende overslag herved kunne påregnes en merindtægt i januar kvartal 1966 på ca. 400 mill. kr.

Der resterer herefter ca. 250 mill. kr., og det er dette beløb, som nu søges tilvejebragt ved de 5 lovforslag, der hermed fremsættes.

Under andenbehandlingen af de tidligere lovforslag om skatte- og afgiftsforhøjelser udtalte jeg den 26. marts, at det manglende beløb ville blive foreslået tilvejebragt dels ved en afgift på omsætningen af brugte motorkøretøjer, dels ved forhøjelse af afgiften af lotterigevinster og dels ved at forhøje afgiften pr. række på tipskuponen.

Ved de nærmere undersøgelser, der senere er foretaget, har det dog vist sig, at en forhøjelse af afgiften pr. række på tipskuponen efter al sandsynlighed ville medføre en tilbagegang i tipningens omfang, således at der var risiko for en total nedgang i de midler, der tilvejebringes gennem tipningen, og hvortil der knytter sig betydelige interesser. Jeg har derfor ladet denne mulighed falde.

Det har endvidere vist sig, at en afgift på omsætningen af brugte biler næppe kan indbringe så store beløb som først antaget. Det er i bemærkningerne til lovforslaget anført, at afgiften kan skønnes at indbringe 170 mill. kr. for 1 år, men for den resterende del af indeværende finansår må beløbet reduceres noget. Hertil kommer, at der er tale om et meget usikkert skøn.

Jeg har derfor fundet det nødvendigt at finde andre veje til at tilvejebringe de fornødne indtægter. Dette er begrundelsen for de fremsatte forslag om forhøjelse af tolden på personbiler og af parfumeafgiften samt om udstedelse af et nyt præmieobligationslån på 100 mill. kr.

[Finansministeren.]

Den samlede merindtægt for statskassen som følge af de foreslåede afgifter samt præmieobligationslånet kan for indeværende finansår anslås til godt 250 mill. kr. — forudsat at samtlige præmieobligationer kan sælges inden finansårets udløb.

Jeg skal herefter knytte nogle bemærkninger til de enkelte lovforslag.

En afgift på omsætningen af brugte motorkøretøjer har tidligere været praktiseret her i landet, men blev hurtigt opgivet, bl. a. fordi afgiften skulle beregnes af overdragelsessummerne for de brugte køretøjer og derfor viste sig særdeles vanskelig at kontrollere. Den nu foreslåede afgift er — bl. a. ud fra disse erfaringer — uafhængig af omsætningsværdierne, idet den efter forslaget er knyttet til køretøjernes art, vægt og alder. Udgangspunktet for de foreslåede satter har været, at nyere køretøjer skulle betale ca. 3 års vægtafgift og ældre køretøjer ca. 2 års vægtafgift ved ejerskifte. På dette grundlag skulle det være muligt at gennemføre en afgift på dette område, uden at dette medfører opbygning af en større, ny administration.

Om forslaget til lov om ændring af toldloven skal jeg kun sige, at det tilsigter at forhøje tolden for færdige personbiler fra 12 til 15 pct. For engelske og svenske biler er tolden nedsat til 3,6 pct. i henhold til den almindelige nedsættelse af toldsatser på varer fra EFTA-landene. Forslaget medfører ingen forhøjelse af tolden på EFTA-bilerne.

Afgiften af parfumer og toiletmidler m. v. er sidst forhøjet pr. 1. august 1962, og jeg finder det muligt nu at foreslå en yderligere forhøjelse fra den gældende beskatning på 33 $\frac{1}{3}$ pct. af varens detailpris inklusive afgift til 40 pct. Da afgiften efter den foreslåede forhøjelse vil andrage $\frac{2}{3}$ af detailprisen eksklusivt afgift, har jeg fundet det nødvendigt at få præciseret i selve lovteksten, at det prismærke, som kontrollen med denne afgift bygger på, er varernes beskatningspris, selv om varen i enkelte tilfælde skulle blive solgt til en lavere pris end den, der fremgår af prismærket.

Vedrørende forslaget om en midlertidig forhøjelse af afgiften af lotterigevinster og gevinster ved tipping skal jeg erindre om, at der for dette særlige afgiftsområde i

mange år har været anvendt en afgiftssats på 15 pct. af den del af gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr. Gevinsterne er på den anden side fritaget for indkomstskat til stat og kommune. Denne ordning blev oprindeligt gennemført alene med henblik på gevinster i klasselotteriet ved en lov fra 1942. Senere er ordningen gennemført på andre lotterigevinster samt på tipsgevinster, ligesom den gælder for de tidligere udsendte præmieobligationslån. Den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen til 25 pct. skal ikke omfatte de 5 tidligere præmieobligationslån, men derimod det nye lån, der samtidigt foreslås udsendt.

I finansåret 1963-64 var statskassens indtægt ved denne afgift ca. 6 mill. kr., og den foreslåede forhøjelse skønnes at ville indbringe et merprovenu på ca. 3,5 mill. kr. i indeværende finansår.

Jeg skal i øvrigt henvise til de udførlige bemærkninger, der ledsager forslaget.

Det foreslåede præmieobligationslån adskiller sig i flere henseender fra de tidligere; for det første derved, at obligationerne får en pålydende værdi på 100 kr. mod 50 kr. for de tre første lån og 10 kr. for de to sidste. For det andet derved, at den samlede præmiesum bliver væsentlig større, nemlig 6 mill. kr., svarende til 6 pct. årlig mod 3 $\frac{1}{2}$, 4 og 4 $\frac{1}{2}$ pct. for de tidligere lån. Herved må dog tages i betragtning, at afgiften på præmierne som nævnt for det nye lån sættes til 25 pct. af den del af præmien, der overstiger 200 kr.

Størstepremien vil som ved de tidligere lån blive på 250.000 kr., medens mindste præmie bliver på 500 kr. Der vil ligesom ved de tre første lån blive 2 årlige trækninger.

Lånets løbetid er sat til 10 år.

Selv om der endnu resterer for ca. 19 mill. kr. usolgte obligationer af det i 1963 emitterede præmielån, må det antages, at der er et marked for disse nye præmieobligationer med større pålydende og relativt større præmiebeløb. Den omstændighed, at overkursen på de ældre 50 kr.s obligationer i perioder er ret betydelig, peger i den retning.

Et sådant lån må antages at appellere til nye kredse i befolkningen om at foretage en opsparing, og lånet vil, i den udstrækning dette sker, bidrage til at begrænse

[Finansministeren.]

stigningen i det private forbrug. Det er ikke sandsynligt, at et præmieobligationslån i særlig grad appellerer til de normale obligationskøbere, og lånet vil derfor næppe i større udstrækning end højere skatter og afgifter trække midler væk fra obligationsmarkedet, men vil ligesom disse tilføre Nationalbanken midler, som i givet fald kan anvendes til at støtte obligationsmarkedet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om særligt tillæg til folke-, invalide- og enkepensionister samt om forhøjelse af grænsen for hjælp til underhold.

Der stilles forslag om, at der ydes personer, der modtager indtægtsbestemt folkepension, invalidepension eller enkepension, et tillæg på 13 kr. månedlig for ægtepar og 9 kr. månedlig for enlige gældende fra 1. april i år.

Baggrunden for forslaget er, at regeringen finder det ønskeligt at give pensionisterne kompensation for afgiftsforhøjelser. Finansministeren havde oprindelig i forbindelse med lovgivningen herom stillet forslag om sådan kompensation bl. a. gennem indførelse af persontilskud til personer med begrænset skatteevne i loven om udskrivning af indkomst- og formueskatter til staten for skatteåret 1965-66. Efter at dette forslag er bortfaldet, har regeringen fundet det rigtigst at holde pensionisterne skadesløse for de øgede leveomkostninger gennem udbetaling af de foreslåede tillæg.

I forslaget indgår endvidere en forhøjelse af lommepengebeløbet til pensionister, der har ophold på alderdomshjem, plejehjem o. lign., med 2 kr. for enlige og 4 kr. pr. ægtepar.

Det foreslås endelig at forhøje grænsen for almindelig trangsbestemt underholdshjælp i henhold til forsorgsloven, således at forholdet mellem pensionerne og den offentlige hjælp bevares uændret.

Merudgifterne for statskassen som følge af det her fremsatte lovforslag anslås til ca. 32 mill. kr. i finansåret 1965-66. I finans-

året 1966-67 vil der blive tale om en merudgift for statskassen på ca. 40 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Thisted Knudsen* til indenrigsministeren:

„Hvilke særlige saglige bevæggrunde har været afgørende for, at dr. med. Mogens Milfeldt, der var indstillet til en overlægestilling ved statshospitalet i Nykøbing Sjælland, ikke er blevet udnævnt i denne?“

Thisted Knudsen: Den sag, som mit spørgsmål vedrører, er i offentligheden blevet benævnt Milfeldtsagen, og de nærmere omstændigheder føler jeg anledning til at gøre et par enkelte bemærkninger om.

Den 1. juli 1962 blev der opslået en ledig stilling som assisterende overlæge ved statshospitalet i Nykøbing S. til besættelse den 1. august samme år. Dr. med. Mogens Milfeldt, der var 1. reservelæge på hospitalet, indgav ansøgning om stillingen. I skrivelse af 21. juli 1962 indstillede overlægerne ved hospitalet Kirkegaard og Jacobsen dr. Milfeldt til stillingen. I indstillingen blev anført, at dr. Milfeldt havde udvist levende videnskabelig interesse. Han havde blandt ansøgerne — 5 i tal — den største almenuddannelse og var tilmed speciallæge i neurologi, hvilket var af stor betydning for hans fremtidige arbejde på hospitalet. Det såkaldte § 14-udvalg, de særlig sagkyndige læger på det specielle område, betegnede ham i deres udtalelse som velkvalificeret. Sundhedsstyrelsen erklærede over for direktoratet for statshospitalerne, at stillingen burde besættes med dr. Mogens Milfeldt. Altså, 3 ansvarlige, højt anskrevne instanser var således ikke i tvivl om, at dr. Mogens Milfeldt burde udnævnes til assisterende overlæge.

Herefter opstår mystikken i sagen. Efter et møde den 9. juli 1962 med direktøren for statshospitalet og overlægerne Kirkegaard og Jacobsen kommer man åbenbart på